ശിശുസ്നാനം ദൈവഹിതമോ?

“വിശ്വസിക്കുകയും മാമ്മോദീസാ ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. വിശ്വസിക്കാത്തവനോ ശിക്ഷാവിധിക്കർഹനാകും” എന്ന് മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 16-ാം അദ്ധ്യായം 16-ാം വാകൃത്തിൽ കാണുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രായമില്ലാത്ത ശിശുക്കളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നത് എങ്ങനെ ദൈവഹിതത്തിന് അനുരൂപമാകുവാൻ കഴിയും. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്ന് വാദിക്കുന്ന ചില പുതിയ അമേരിക്കൻ മതക്കാരാണ് ഈ പ്രശ്നം വളരെയേറെ വാഗ്വൈഭവത്തോടെ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് സമാധാനമായി 12 ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1) മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ മിക്കതിലും ഈ അവസാനഭാഗം കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളത് വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർക്കറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പല വേദപുസ്തകങ്ങളിലും ഈ ഭാഗം ബ്രായ്ക്കറ്റിൽ ചേർക്കുകയോ വ്യത്യസ്തമായ ലിപിയിൽ മുദ്രണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

2) വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ശിശുസ്നാനത്തെ കുറിക്കുന്ന വേദവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ഒരു അവസാന തീരുമാനത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുവാൻ മതിയാകുന്നവയല്ല. പ്രത്യേകമായും അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികൾ 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവരും മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതായി എടുത്ത് പറയുന്നുണ്ട്. 16:15-ൽ ലിഡിയായും അവളുടെ കുടുംബം മുഴുവനും മാമ്മോദീസാ ഏറ്റതായി പറയുന്നു. ലിഡിയായ്ക്ക് എന്തു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നെന്നോ അവൾക്കെത്ര കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നെന്നോ അവരിൽ എത്ര പേർ ശിശുക്കളായിരുന്നെന്നോ നമുക്ക് തീർച്ച പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അവളും അവളുടെ ഭർത്താവും മാത്രമേ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയുള്ളുവെങ്കിൽ കുടുംബം മുഴുവൻ എന്ന് പറയുവാൻ സാധാരണഗതിയിൽ സാധ്യതയില്ല. അതുപോലെ തന്നെ 16:33-ൽ ഫിലിപ്പിയയിലെ കാരാഗൃഹപാലകനും അവന്റെ കുടുംബം മുഴുവനും മാമ്മോദീസാ ഏറ്റതായി പറയുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ ചിന്തിച്ചാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ശിശുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കാരണം അക്കാലത്ത് “കുടുംബം മുഴുവൻ” എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ മാതാപിതാക്കളും പുത്രീപുത്രന്മാരും എന്നല്ല അർത്ഥം. മൂന്ന് തലമുറയിലെങ്കിലുമുള്ളവർ മുഴുവനും വീട്ടിലുള്ള അടിമകളും കൂടെ മൊത്തത്തിലാണ്

സാധാരണയായി കുടുംബമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളിലും ശിശുക്കളില്ലായിരുന്നുവെന്ന് വരിക തീർത്തും അസാദ്ധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്, ഒരവസാന തീരുമാനത്തിലേക്ക് ഈ വാക്യങ്ങൾ നമ്മെ നയിക്കുന്നില്ല എന്ന് മുകളിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

3) അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തികളിൽ വിവരിക്കുന്ന മാമ്മോദീസാകൾ എല്ലാംതന്നെ അക്രൈസ്തവർ പുതിയതായി ക്രൈസ്തവ സഭയിലേക്ക് വരുന്ന അവസരങ്ങളിലാണ്. അല്ലാതെ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികളുടെ ശിശുക്കളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അതിൽ വളരെയൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് സഭ ഒരു സ്ഥലത്ത് ആദ്യമായി സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തേതരായ മനുഷ്യർ (യഹൂദരും പുറജാതികളും) ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ സഭ സ്ഥാപിതമായി ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശിശുക്കൾ സഭയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന കാര്യത്തിന് നിർണ്ണായകമായ മാനദണ്ഡമാക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

4) ഏതായാലും ആദിമസഭയിൽ ശിശുസ്നാനം നടന്നിരുന്നുവെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ആവശ്യമായ തെളിവ് വേദപുസ്തകത്തിലില്ലെങ്കിൽ, ആദിമസഭയിൽ വിശ്വാസികളുടെ കുട്ടികളെ പ്രായമായതിനുശേഷം മാത്രമേ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവ് അതിനേക്കാളും കുറവാണെന്നുള്ളത് നിസ്സംശയമാണ്.

5) എന്നാൽ വിശ്വാസികളുടെ കുട്ടികളും അവിശ്വാസികളുടെ കുട്ടികളും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം എന്ന് സംശയം തോന്നിയേക്കാം. 1 കൊരി. 7:14-ൽ പറയുന്നു. “അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവ് (വിശ്വാസിനിയായ) ഭാര്യായാൽ ശുദ്ധീകൃതനാകുന്നു. അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ (വിശ്വാസിയായ) ഭർത്താവ് മുഖാന്തിരം ശുദ്ധീകൃതയാകുന്നു. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശിശുക്കൾ അശുദ്ധരായിരിക്കുമായിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ശിശുക്കൾ വിശുദ്ധരാകുന്നു.”

കൊരിന്ത്യ ലേഖനത്തിൽ “വിശുദ്ധൻ” എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത് മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും കുറിച്ചാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണല്ലോ (1 കോരി. 1:2, 2 കൊരി. 1:1). ഈ മേലുദ്ധരിച്ച വാക്യത്തിൽ “നിങ്ങളുടെ ശിശുക്കൾ” എന്ന് പറയുന്നത് മാതാവോ പിതാവോ ഒരാൾ മാത്രം വിശ്വാസിയായിട്ടുള്ള കുടുംബത്തിലെ ശിശുക്കളെക്കുറിച്ചാകാം. അല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾ ഇരുവരും വിശ്വാസികളായിട്ടുള്ളവരുടെ ശിശുക്കളെക്കുറിച്ചുമാകാം. ഏതായാലും ആ ശിശുക്കളെ ‘വിശുദ്ധർ’ എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിളിക്കുന്നത് അവർ

മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റൊന്നുമില്ല.

6) യഹൂദന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഒരു യഹൂദ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനു മാമ്മോദീസാ ആവശ്യമേയില്ലായിരുന്നു. പരിഛേദന മാത്രമേ വേണ്ടൂ. പുറജാതിക്കാരിൽ നിന്നും യഹൂദനാകുന്നവനു മാമ്മോദീസായും പരിഛേദനയും രണ്ടും വേണം. അതിനു കാരണം മാമ്മോദീസാ എന്നുള്ളത് യഹൂദവർഗ്ഗം മുഴുവൻ കൂടെ ഒരിക്കലായി ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു വന്ന് ചെങ്കടൽ കടന്നയവസരത്തിൽ ഏറ്റുകഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ്. ചെങ്കടൽ മാമ്മോദീസാ മൂലം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യഹൂദ സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവൻ തന്റെ ജനനം കൊണ്ടു തന്നെ ആ പൊതുശുദ്ധീകരണത്തിൽ പങ്കാളിയാകുന്നു. എന്നാൽ പുറജാതിക്കാരനാകട്ടെ ഇപ്പോഴും ലോകായതികനാണ്. അവനെ ലോകമാകുന്ന മിസ്രയീമിൽ നിന്നും മാമ്മോദീസായാകുന്ന ചെങ്കടലിൽ കൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ട് വന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അവന് യഹൂദനാകുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ ഒരു പുറജാതി ദമ്പതികൾ മാമ്മോദീസായേറ്റു യഹൂദരായതിന് ശേഷം അവർക്ക് ജനിക്കുന്ന ശിശുക്കൾ യഹൂദന്മാരായി ജനനം മുതൽ തന്നെ എണ്ണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ എട്ടാംദിവസം പരിഛേദനം ചെയ്ത് പൂർണ്ണ യഹൂദരാക്കുന്നു. ഒരു യഹൂദകുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നതു മൂലം അവർ ശുദ്ധീകൃതരായി കരുതപ്പെടുന്നതു മൂലമാണ് അവരെ ജനനം മുതലേ യഹൂദരായി എണ്ണുന്നത്. ഈ തത്വം ക്രൈസ്തവരേയും ബാധിക്കും. ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് ജനിച്ച ശിശു, ജനനം മൂലം തന്നെ ശുദ്ധീകൃതനാണ്.

7) പരിഛേദനയും മാമ്മോദീസായും തമ്മിൽ കുറെ ബന്ധമുണ്ട്. രണ്ടും പൈശാചിക ബാന്ധവത്തെ വിട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങളായിത്തീരുന്നതിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. അബ്രഹാമും ഇസ്ഹാക്കും യാക്കോബും പരിഛേദനയേറ്റതുകൊണ്ട് മാത്രം അവരുടെ മക്കളെല്ലാം വാഗ്ദത്തപുത്രരാകുന്നില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയും പരിഛേദന മൂലം വ്യക്തിപരമായി ഈ ദൈവനിയമത്തിന്റെ (Covenant) പുത്രന്മാരായിത്തീരേണ്ടുന്നത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

അതുപോലെയാണ് നമ്മുടെ മാമ്മോദീസായും. യഹൂദന്മാരുടെ പരിഛേദനത്തിന്റെയും മാമ്മോദീസായുടെയും അടിസ്ഥാനം ചെങ്കടൽ മാമ്മോദീസായാണെങ്കിൽ (1 കൊരി. 10:1 മുതൽ) ക്രിസ്തീയ മാമ്മോദീസായുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടിയേറ്റ മാമ്മോദീസായാണ്. ക്രിസ്തുവിന് പാപമില്ലായിരുന്നു. അവൻ മാമ്മോദീസായേറ്റത് സ്വന്തപാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപങ്ങ

ൾക്ക് വേണ്ടിയാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്.

അങ്ങിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമ്മോദീസായിലേക്ക് നമ്മെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ മാമ്മോദീസാ. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെങ്കിൽ വ്യക്തികളുടെ സമ്മതവും വിശ്വാസവും ആവശ്യമല്ലേയെന്നാണ് ചോദ്യം. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ ജാതിയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരാൾ ദൈവ നിയമത്തിന്റെ പുത്രനായിത്തീരുന്നത് ജനിച്ച് എട്ടാം ദിവസമുള്ള പരിഛേദന മൂലമായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ശിശുവിന്റെ സമ്മതമോ വിശ്വാസമോ അവിടെ ആവശ്യപ്പെട്ടു കാണുകയില്ലല്ലോ. ഒരു യഹൂദ ശിശുവിനെ എട്ടാം ദിവസം പരിഛേദന ചെയ്യുന്നത് ആ ശിശുവിന്റെ വിശ്വാസം മൂലമല്ല, പിന്നെയോ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദൈവനിയമത്തിന്റെ (അഥവാ ഉഭയ സമ്മതത്തിന്റെ) പുത്രന്മാരായതുകൊണ്ടും, ആ ബന്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരാമെന്ന് അവർ ഉറപ്പു നൽകുന്നതിനാലുമാണ്.

ക്രിസ്തീയ മാമ്മോദീസായിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരും, ശിശുവിന്റെ സ്നാനപിതാവോ മാതാവോ ആയി ശിശുവിനുവേണ്ടി വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നയാളും നൽകുന്ന ഉറപ്പിന്മേലാണ്, സഭ ഒരു ക്രിസ്തീയ ശിശുവിനെ സഭയുടെ അംഗമായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കന്മാർ അക്രൈസ്തവരാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആ ശിശുവിനെ സഭാസമ്പർക്കത്തിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരാമെന്നു ഉറപ്പുനൽകുന്ന ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസിയല്ലെങ്കിൽ ഒരു ശിശുവിനെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുവാൻ സാധാരണഗതിയിൽ സഭയനുവദിക്കുന്നില്ല.

8) മാമ്മോദീസാ ഏൽക്കുന്നതും മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ അവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കുന്നതും പരസ്പരബന്ധിതമായ കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും രണ്ടും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. എബ്രായ ലേഖനം 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും (6:1-6) 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും (10:22-31) മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതിന് ശേഷം അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നവരുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. 1 കൊരി. 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊരിന്തിലെ ക്രിസ്തീയർക്ക് വളരെ കർശനമായ ഒരു താക്കീതാണ് നൽകുന്നത്. അതായത്, മിസ്രയീമിൽ നിന്നും ചെങ്കടൽ മാമ്മോദീസായേറ്റ് അനേകർ കടന്നുപോന്നുവെങ്കിലും അവരിൽ പലരും ദൈവകോപത്തിനർഹരായി മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് നശിച്ചുപോയതുപോലെ, കൊരിന്തിലെ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ ക്രിസ്ത്യാനികളും നശിച്ചുപോകാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ളതാണ് അപ്പോസ്തോല ശാസനം.

അതായത്, മാമ്മോദീസാ ഏറ്റതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. മാമ്മോദീസായ്ക്ക് ശേഷം വിശ്വാസജീവിതം തുടർന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്ന് ചുരുക്കം. രക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ നിർണ്ണായകമായിട്ടുള്ളത് മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ സ്നാനാർത്ഥിക്കുള്ള വിശ്വാസമല്ല, മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതിന് ശേഷം പ്രായപൂർത്തി വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസമോ അവിശ്വാസമോ ആണെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ശിശുസ്നാനം കൊണ്ടോ പ്രായപൂർത്തിയായതിനു ശേഷമുള്ള സ്നാനം കൊണ്ടോ മാത്രം കാര്യം തീരുന്നില്ല. സ്നാനത്തിന് ശേഷമുള്ള ഐഹിക ജീവിതമാണ് വിശ്വാസ പ്രകടനത്തിനുള്ള അവസരം.

9) ഒരാളുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു മാത്രമേ അയാൾക്ക് രക്ഷയുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്ന് വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തളർവ്വാതക്കാരനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നത് അയാളുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. “യേശു അവരുടെ” (തളർവ്വാതക്കാരനെ കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി ചുമന്നുകൊണ്ടുവന്ന നാലു പേരുടെ) വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട് തളർവാതരോഗിയോട് മകനെ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” (വി. മർക്കോസ് 2:5). അതുപോലെ തന്നെ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 8:5 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം കൊണ്ടാണ് അവന്റെ ഭൃത്യൻ സൗഖ്യപ്പെടുന്നത് (8:10). ആ ഭൃത്യൻ കർത്താവിനെ കണ്ടതായിപ്പോലും പറയുന്നില്ല. ശതാധിപൻ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ച ആ നിമിഷത്തിൽ ഭൃത്യന് സൗഖ്യമായതായിട്ടാണ് കാണുന്നത് (8:13).

10) വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 17:14 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ പിശാചുബാധിതനായ തന്റെ മകനെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവന്നിട്ട് അവർക്ക് അവനെ സൗഖ്യമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതായി കാണുന്നു. ആ ബാലന്റെ പിതാവിന്റെയോ (മർക്കോ. 9:24) ആ ബാലന്റെയോ അവിശ്വാസമല്ല അതിന് കാരണം. പിന്നെയോ ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഇന്നും മാമ്മോദീസായിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയോ സ്നാനപിതാവിന്റെയോ വിശ്വാസമുണ്ടായാൽ മാത്രം പോരാ. വിശ്വാസമുള്ള ഒരു സഭയ്ക്ക് മാത്രമേ യഥാർത്ഥ മാമ്മോദീസാ നൽകുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ സമാഹരിക്കാം.

a) മാമ്മോദീസായിൽ സഭയുടെ പൊതുവേയുള്ള വിശ്വാസവും സ്നാനാർത്ഥിയുടേയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്നാനാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ചിലരുടേയോ വിശ്വാസവും എല്ലായ്പ്പോഴും ആവശ്യമാണ്.

b) പ്രായപൂർത്തിയായ പുറജാതിക്കാരന്റെ മാമ്മോദീസായിൽ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ വിശ്വാസം മാമ്മോദീസായ്ക്ക് മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

c) മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതിന് ശേഷമുള്ള വിശ്വാസം, ക്രിസ്തീയ ശിശുവായാലും പുറജാതിക്കാരനായാലും എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമാണ്.

11) ക്രിസ്തീയ ശിശുക്കളെ മാമ്മോദീസായിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നത് ദൈവഹിതമല്ലെന്ന് വേദപുസ്തകത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ട്. വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 10:13-16 -ലും വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 19:13-15 -ലും കാണുന്ന സംഭവം, ശിശുസ്നാനത്തെപ്പറ്റി ആദിമസഭയിലുണ്ടായ ചില സംശയങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് സുവിശേഷകന്മാർ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശിശുക്കൾ കർത്താവിന്റെയടുക്കൽ വരുന്നതിൽനിന്നു വിലക്കിയവരെ താൻ കർശനമായി ശാസിക്കുന്നു. ദൈവരാജ്യം ശിശുക്കളുടേതാണെന്ന് താൻ വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നു. ശിശുക്കളെ താൻ സ്വന്ത കൈയിൽ എടുത്ത് അവരുടെ മേൽ കൈ വച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു (മർക്കോസ് 10:16). പിന്നെ ശിശുക്കളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കരുതെന്നും അവരെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്നും ദൈവരാജ്യം പ്രായപൂർത്തിയായവർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണെന്നും വാദിക്കുന്നവരെ ദൈവം കർശനമായി ശാസിക്കാതിരിക്കുമോ?

12) വിശുദ്ധ മാമ്മോദീസായുടെ ക്രമത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കുള്ള ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ തെളിവ് പാശ്ചാത്യസഭയുടെ ഹിപ്പോലിറ്റസ് (Hippolytus) ക്രിസ്താബ്ദം 215-ൽ രചിച്ച "ശ്ലൈഹികപാരമ്പര്യം" (Apostolio Tradition) എന്ന ഗ്രീക്കു പുസ്തകമാണ്. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ കാലം മുതൽ സഭയിലുള്ള പാരമ്പര്യത്തെയാണ് അവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ 21-ാം അദ്ധ്യായം നാലും അഞ്ചും വാക്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

"അവർ ചെറിയ കുട്ടികളെ ആദ്യം മാമ്മോദീസാ മുക്കട്ടെ. അവർക്കു മറുപടി പറയുവാൻ പ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തന്നെ പറയട്ടെ. ഇല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോ അവരുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലുമോ മറുപടി പറയട്ടെ.

അതിനുശേഷം പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാരെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുക. മൂന്നാമതായി പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ തലമുടി അഴിച്ചിട്ട്, ആഭരണങ്ങൾ ഊരിവച്ചതിനു ശേഷം അവരെയും

മാമ്മോദീസാ മുക്കുക.”

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ ആദ്യമായി സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, പുറജാതികൾ വിശ്വസിച്ച് സഭയിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോഴും പ്രായപൂർത്തിയായവരുടെ മാമ്മോദീസായാണ് ആവശ്യം. ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പുത്രീപുത്രന്മാർക്ക് ശൈശവത്തിൽത്തന്നെയുള്ള മാമ്മോദീസായാണ് സ്വാഭാവികമായും, സഭാവിശ്വാസാനുസൃതമായും ദൈവഹിതമായിട്ടും ഉള്ളത്.